

Det Kongelige Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Deres ref.	Deres brev av:	Vår ref.	Emnekode	Dato
10/01311-19		201103313-8 BNO	SARK-03	21. februar 2011

Høring av utvalgsrapportene knyttet til sjøkabelalternativet for kraftledning mellom Sima og Samnanger

Vi viser til brev av 28. januar og av 4. februar 2011.

Bergen kommune gir herved høringsuttalelse til de fire del-rapportene som nylig er overlevert til Olje- og energidepartementet. Vi vil presisere at vår uttalelse er knyttet til forsyningsikkerhet og berører ikke de samfunnsøkonomiske aspektene. Disse er selvsagt også viktige.

Høringsuttalelsen er støttet av følgende partier i Bergen bystyre: Høyre, KrF, FrP, Venstre, SV og Rødt.

Arbeiderpartiet og Senterpartiet avgir egne uttalelser som følger vedlagt. Dette fordi saken ikke har vært gjenstand for bystyrebehandling pga den korte høringsfristen.

Innledning

Forutsetninger:

- Utvalg I, ”Teknologi. Økonomi og andre forhold knyttet til en sjøkabel” er ikke vurdert.
- Utvalg II, ”Virkninger for kraftsystemet ved kabling” er vurdert.
- Utvalg III, ”Konsekvenser av at man trenger lenger tid på en ny overføringsforbindelse til Bergensområdet (BKK-området)” er vurdert.
- Utvalg IV, ”Samfunnsøkonomiske virkninger” er vurdert.
- Møter, samtaler og beredskapsplanlegging sammen med BKK er inntatt i vårt arbeid, for å forstå de utfordringer som man står overfor.
- Høringsmøte den 10. februar med statsråd Terje Riis-Johansen og Olje- og energidepartementet.

Utfordringer i forsyningsikkerheten

Høringsuttalelsen baserer seg på de nasjonale krav og utvalgenes forutsetninger til forsyningsikkerhet som er lik N-1, full redundans i forsyningsystemet. Dette betyr at kraftnettet i Norge dimensjoneres deretter og at kraftsystemet skal kunne tåle utfallet av en komponent i nettet, uten at det medfører leveringsavbrudd for sluttbruker.

Forbruket og produksjon av elektrisitet i BKK-området er ventet å vokse om lag like mye fra 2011 til 2020 som det har gjort siden 1990, altså med 2 prosent pr. år. Sammenlignet med fjorårets vinter, er imidlertid produksjonskapasiteten økt vesentlig ved at Energiverk Mongstad (EVM) er kommet i drift, i følge rapporten fra Utvalg III. Overføringskapasiteten inn i området er også økt.

Utvalget påpeker imidlertid at hvis kraftsituasjonen de neste 10 årene skal kunne forventes å være tilfredsstillende, må en legge til grunn noen forutsetninger, så som at vintertilslig og magasinbeholdning ved inngangen til vinteren er den samme som sist vinter (2009/2010). Videre legges det til grunn at EVM utvides til to turbiner og fullt ut operasjonelt i 2015, samt at Bergen blir vurdert som eget prisområde.

Inn i Bergens-området er en av utfordringene at all produksjon foregår øst for området, mens forbruket ligger vest i området. Dette betyr at all produksjon må transporteres gjennom området, og det er bekymringsfullt. Bergen kommunes bekymring blir forsterket ved at man forsyner sluttbruker i et til dels gammelt linjenett, som ikke er utvidet eller modernisert i løpet av de siste 20 årene.

Som tidligere nevnt, peker utvalget på at energisituasjonen vil være god i normale vintre med gjennomsnittlig magasinbefylling ved inngangen til vinteren og gjennomsnittlig nivå på temperatur og tilslig. Dette gjelder også vintre som man opplevde i 2009/2010. Men utvalget peker også på at hvis forbruket øker som antatt og ny linje inn i området ikke bygges, vil forsyningssikkerheten over tid være utilfredsstillende. Dette kan man forsterke ved å peke på følgende:

- I BKK-området har effektbruken økt med om lag 80 prosent siden 1990.
- Prognosen viser at forbruket forsetter å stige (som tidligere omtalt).
- Kapasiteten i strømmettet inn i BKK-området er uendret de siste 20 årene.

FylkesROS 2009 for Hordaland sier i sin analyse av temaet "Svikt i energiforsyningen" at leveringen av elektrisk kraft i følge BKK er pålitelig, men at strømbrudd kan skje. ROS-analysen påpeker også økningen i bruken av elektrisk kraft i vårt område, ikke minst til petroleumsindustrien. Denne økningen har skjedd uten at det overordnede ledningsnettet er blitt styrket. Til tross for dette, har BKK ifølge analysen en gjennomsnittlig leveringsgrad på 99,9 prosent eller i snitt 85 minutter bortfall pr. kunde pr. år. Analysen peker videre på at kortere strømbrudd på inntil fire - 4 - timer må påregnes som sannsynlig. Ved ekstreme værforhold og flere samtidige feil i hovednettet, vil strømmen kunne være borte i inntil fem - 5 - dager. Dette vil kunne inntreffe inntil en gang pr. 50 år og må derfor regnes som usannsynlig.

Tall fra BKK viser at man i BKK-området vinteren 2010 hadde nærmere 1400 timer med redusert forsyningssikkerhet i BKK-området (manglende N-1). Bergen kommune forstår denne situasjonen slik at utfall at en nettkomponent i disse timene ville medført umiddelbar utkobling av et stort antall forbrukere inntil det igjen var samsvar mellom forbruk og produksjon i området (det vil si innkobling av lokal produksjon). Statnett skriver i sitt notat datert 10. september 2010 at en slik situasjon kunne vart i "fra noen minutter til flere timer". I samme notat heter det videre at det kun var 21 timer der utfall av en av linjene inn mot BKK-området ikke ville være mulig å gjenopprette all forsyning:

”I en kortere periode vinteren 2009-2010, som i sum var på 21 timer, da forbruket var som høyest, hadde det ved en feil ikke vært mulig å gjenopprette all forsyning. Den gjenværende linjekapasiteten var da for liten til at alle kunne få strømmen tilbake før ledningen hadde blitt reparert, også dersom alle kraftverkene i området hadde produsert maksimalt.”

Til sammenligning var summen av timer med redusert forsyningssikkerhet inn mot Bergens-området over 3000 timer. I motsetning til i BKK-området som helhet, finnes det ikke lokal produksjonskapasitet av betydning i Bergens-området. Utfall av linjekapasitet inn mot Bergens-området ville derfor medført utkobling av forbruk inntil feilen var reparert.

Samlet sett vurderer Bergen kommune at forsyningssikkerheten inn mot Bergens-området er mer alvorlig enn forsyningssikkerheten inn mot BKK-området.

BKK og Statnett hevder at både Modalen-Mongstad-Kollsnes (Ytre ring) og Sima-Samnanger er viktige for å sikre Bergens-området en akseptabel kraftforsyning, om enn Sima-Samnanger forbikobler BKK-området, mens Ytre ring frikobler Bergens-området og Kollsnes.

Slik vi forstår selskapene om hvilke linje som først bør anlegges, så vil dette først kunne avgjøres etter at flere parametre er vurdert. Det kan imidlertid sies at den ytre ring relativt sett er viktig for Bergen by samt Nordhordaland og petroleumsindustrien, mens Sima-Samnanger sikrer forsyningen inn i BKK-området. Bergen er også en del av dette. Begge selskaper mener imidlertid at igangsetting må avgjøres nå, fordi en utsettelse basert på Utvalg III sine forutsetninger vil kunne være uforutsigbare i forhold til forsyningssikkerheten..

Bergen kommune vil også fremheve næringslivets behov for sikker strømforsyning. Så vel Næringslivets hovedorganisasjon, Bergen næringsråd, Landsorganisasjonen og Fellesforbundet har advart mot forsinkelser i utbyggingen av linjenettet. Det blir påpekt at en endret forsyningssikkerhet i kombinasjon med at Bergens-området skulle bli et eget prisområde vil kunne sette bedrifters lønnsomhet i fare, med bortfall av arbeidsplasser som konsekvens.

Bergen kommune oppfatter at utvalgene er samstemte i at en ny linje inn i BKK-området er nødvendig. Forsinkelser i kapasitetsøkningen vil kunne forverre forsyningssikkerheten. Når det gjelder Sima-Samnanger, vil avgjørelse om linjen skal legges i luftspenn eller i sjøkabel være den viktigste vurdering og avgjørelse som må tas, samt påfølgende valg av trasé. I linjen Modalen-Mongstad-Kollsnes er avgjørelsen knyttet til luftspenn/jordkabel eller sjøkabel. Her må konsesjonssøknaden snarest på plass. I tillegg bringer Utvalg III inn at det vil være nødvendig å vurdere linjen Sauda-Samnanger og en spenningsoppgradering av eksisterende.

Bergen kommune oppfatter at utvalgene er samstemte i at en ny linje inn mot BKK-området er ønskelig av hensyn til forsyningssikkerheten. Bergen kommune legger følgende til grunn:

- Luft- og sjøkabel er for alle praktiske formål likeverdige ut fra et forsyningssikkerhetsmessig perspektiv.
- Det er nok tid til å vurdere sjøkabelalternativet nærmere.

Bergen kommune oppfatter effektsituasjonen inn mot *Bergens-området* som mer alvorlig enn effektsituasjonen inn mot *BKK-området*. Bergen kommune legger derfor størst vekt på at linjen Modalen-Mongstad-Kollsnes realiseres raskt med følgende forutsetninger:

- Modalen-Mongstad realiseres som omsøkt.
- Mongstad-Kollsnes realiseres i tråd med BKKs traséalternativ II i BKKs konsekvensutredning datert oktober 2007.
- Eventuelle merkostnader ved traséalternativ II dekkes gjennom anleggsbidrag fra eierne av Kollsnes gassbehandlingsanlegg (interessentselskapet Gassled).

Norge var det første landet som sluttet seg til den europeiske landskapskonvensjonen, som trådte i kraft 1. mars 2004. Formålet med konvensjonen er å fremme vern, forvaltning og planlegging av landskap og organisere europeisk samarbeid om dette. Byrådet mener at kraftutbygging må vurderes også i dette perspektivet, siden slik utbygging i stor grad griper inn i urørte landskap. Også i fjorlandskapet må de mest utsatte landskapsverdiene bevares.

I tillegg er det under utarbeidelse en biosfære-søknad for Nordhordland, som pilotprosjekt for MAB-programmet - "Mennesket og biosfæren". Disse vil kreve at det tas stort hensyn til miljøaspektet i utbyggingen. Man må derfor forvente at Den ytre ring legges i jordkabel gjennom Radøy og Lindås.

Bergen kommune er innforstått med at det vil ta tid å få bygget og igangsatt drift på nytt linjenett. Flere forhold i utvalgsrapportene viser det med tydelighet. Det synes imidlertid å være usikkert akkurat hvor sårbar forsyningssikkerheten er i dag. Dette beror blant annet på hvordan en forstår forutsetninger som er lagt til grunn og hvordan en anvender statistikk.

Konsekvensen av dette er at Bergen kommune må forberede seg på situasjoner der forsyningssikkerheten går lavere en N-1. Til dette vil beredskapsplaner gjennom ROS-analyser være avgjørende nødvendige, sammen med nødstrømsforsyning til kritisk viktig infrastruktur og helseinstitusjoner. Kommunen er ansvarlig for svært sårbare sluttbrukere der selv kortvarig strømutfall er uakseptabelt. Sykehjem og drikkevannsforsyning er eksempler på dette. Det er helt avgjørende at vi har god og tett dialog med kraftleverandøren og sikrer oss en felles oppfatning av produksjon, kapasitet og forbruk. Dette innebærer at kraftleverandøren til enhver tid må ha oppdaterte:

- Beredskapsplaner
- MUF-planer (manuell utkobling av forbruk)
- Rasjoneringsplaner

Kommunen må sikre at egne planer er sammenfallende med disse og virker i forlengelsen av dem. Jevnlig kontakt må opprettholdes for å sikre best mulig planverk.

Bergen kommune ønsker å utvide satsingen på energiøkonomisering i egne bygg og stimulere næringslivet og andre private aktører og husholdninger til å redusere sitt energiforbruk. Et viktig virkemiddel vil være å styrke satsingen på tilgang til fjernvarme i de sentrale byområdene.

Oppsummering

Bergen kommune vil påpeke at den svært korte fristen for å gi høringsuttalelse gjør det vanskelig å sette seg grundig inn i dette svært krevende saksfeltet, med fare for at viktige synspunkter blir oversett eller utelatt.

Til tross for at Utvalg III beskriver en situasjon med tilfredsstillende forsyningssikkerhet i de neste årene, har man altså i Bergen opplevd situasjoner der man i et stort antall timer har vært uten full redundans i linjenettet (N-1). Små feil kunne derfor ha gitt kritiske situasjoner for sårbare sluttbrukere. Som ansvarlig for sykehjem, omsorgsboliger og kritisk infrastruktur kan Bergen kommune ikke akseptere dette, og det må på alle måter forebygges.

Utvalget peker på at utbyggingen av en ny linje inn i BKK-området ikke må forsinkes. Det er kjent at det tar cirka 10 år fra en linjeutbygging planlegges til den er i drift. Derfor er det viktig at valget mellom de to alternativene linjeløsningene gjøres nå.

Det er også viktig at rett utbyggingsprioritet vurderes ut ifra forsyningssikkerheten til Bergens-området.

Sårbare sluttbrukere er en utfordring som kommunen må ta på alvor og som vil kreve ekstra aktsomhet i vårt beredskapsarbeid. I en situasjon med redusert forsyningssikkerhet, vil konsekvensene ved et strømutfall for disse brukerne, selv ved kortvarig utfall, i verste fall kunne gi fare for liv og helse. Bergen kommune vil arbeide aktivt med å bistå kraftleverandørens arbeid i sin beredskapsplanlegging. Vi vil også for egen del måtte holde høy prioritet på ROS-arbeid for å sikre egne beredskapsplaner og andre tiltak som man finner nødvendig.

Bergen kommune vil anbefale overfor Olje- og energidepartementet at arbeidet med å velge teknisk løsning gis høy prioritet. Vurdering av løsninger for linjevalg for Sima-Samnanger går mellom luftspenn og sjøkabel. For linjen Modalen-Mongstad-Kollsnes må det i tillegg vurderes å legge deler av traseen i jordkabel. Dette vil bli i områder i Radøy og Lindås kommune. En slik trasé vil også i langt bedre grad tilgodese krav i Jordvern-konvensjonen. Man må merke seg at linjen i Øygarden allerede er lagt i jordkabel.

Konklusjon

- Det synes å være enighet i ekspertutvalgenes anbefalinger om at man har noe bedre tid til å vurdere linjevalg og eventuelt trasévalg for Sima-Samnanger enn tidligere signalisert.
- Bergen kommune konstaterer at sjøkabel for Sima-Samnanger lar seg gjennomføre og anbefaler at man velger denne løsningen. Ekstrakostnader knyttet til dette må gis som anleggsbidrag eller over statsbudsjettet.
- Energiverk Mongstad (EVM) må være fullt operasjonelt fra 2015.
- Linjen Modalen-Mongstad-Kollsnes må snarest behandles med deler av traseen lagt i jordkabel.
- Olje- og energidepartementet må fatte beslutningen om at ekstrakostnadene til slik løsning for Modalen-Mongstad-Kollsnes må finansieres ved anleggsbidrag.
- Eksisterende linjenett må forbedres og oppgraderes der dette er nødvendig.
- Spenningsoppgradering av Sauda-Samnanger må vurderes og kvalitetssikres.
- Bergen kommune avviser forslaget til eget prisområde for Bergen.

- Det må ikke skapes usikkerhet om Bergens-området har tilstrekkelig strømforsyning.
- Saken sett under ett bør avvente Stortingets behandling av Energimeldingen.

Vennlig hilsen

Monica Mæland (s.)
byrådsleder

Lisbeth Iversen (s.)
nestleder i byråd

Ragnhild Stolt-Nielsen (s.)
gruppeleder, H

Tor Woldseth (s.)
gruppeleder, FrP

Oddny Miljeteig (s.)
gruppeleder, SV

Trygve Birkeland (s.)
gruppeleder, KrF

Hans-Carl Tveit (s.)
gruppeleder, V

Mathias H. Furevik (s.)
gruppeleder, R

Vedlegg:

1. Egen uttalelse fra Arbeiderpartiets bystyregruppe i Bergen
2. Egen uttalelse fra Senterpartiets bystyregruppe i Bergen

Vedlegg 1

Arbeiderpartiets bystyregruppe i Bergen stiller seg ikke bak fellesuttalelsen. Vedlagt følger derfor Hordaland Arbeiderpartis uttalelse fattet lørdag 19. februar 2011:

Sima-Samnanger

Rikelig elektrisk kraft til en rimelig pris er et gode vi som har gitt oss arbeidsplasser og samfunnsutvikling i over 100 år. Vi har i alle år basert vår kraftproduksjon på vannkraft. Dette har gitt oss en fornybarandel i energiforbruket på 63%, noe som gjør oss til et av verdens fremste fornybarland. Arbeiderparti mener at god tilgang på fornybar elektrisk kraft til en konkurransedyktig pris skal være et konkurransefortrinn for vår industri og næringsliv. I tillegg ønsker vi en utvikling hvor vi i større grad fortrenger bruk av fossil energi med fornybar, for eksempel ved å elektrifisere Bergen Havn, overgang fra bensin/diesel til strøm i biler osv.

Arbeiderparti mener at forsyningssikkerheten i BKK-området ikke er god nok i dag og at tiltak må iverksettes for at sikkerheten skal nå den standard som kreves for øvrig i Norge og Europa. Etter at de fire regjeringsoppnevnte ekspertutvalgene nå har lagt frem sine rapporter har vi fått ny og forbedret kunnskap for å konkludere i valg av tiltak for å oppnå god nok forsyningssikkerhet.

Utvalgene slår fast at dagens forsyningssikkerhet ikke tilfredsstillende kravet om at forsyning opprettholdes selv om en ledning faller ut (N-1). Utvalg I som har vurdert bl.a. teknologiske forhold ved valg av sjøkabel viser til at det er teknisk mulig å velge sjøkabel, men at det vil kreve kvalifisering av teknologi. Utvalg III som vurderte konsekvensene av forsinkelse ved valg av sjøkabel mener at forsyningssikkerheten i ventetiden vil være akseptabel under en rekke forutsetninger:

- Det er akseptabelt at forsyningssikkerheten ikke tilfredsstillende krav om at forsyning opprettholdes selv om en ledning faller ut
- Kollsnes-Mongstad-Modalen linjen må være ferdig innen 2016
- Energiverk Mongstad kommer i drift med turbin 2 innen 2015
- Det innføres eget prisområde i BKK-området.

Arbeiderparti mener at dagens forsyningssikkerhet ikke kan forsvares. Mangel på nett legger restriksjoner på økonomisk vekst og etablering av arbeidsplasser. Vi kan ikke godta at BKK-området blir eget prisområde, noe som kan føre til at vi på kalde vinterdager kan oppleve å få 40-50% økt strømpris i forhold til dagen situasjon. I tillegg til at denne usikkerheten vil skape restriksjoner for økonomisk vekst og nye arbeidsplasser vil også eget prisområde true eksisterende industriarbeidsplasser i bergensområdet. En industri som allerede i dag sliter med høye strømpriser og ettervirkningene av finanskrisen.

Vi noterer oss også at de øvrige forutsetningene utvalget legger til grunn er svært usikre. Linjen Kollsnes – Mongstad ser ut til å bli forsinket allerede og igangsetting av turbin 2 på Energiverk Mongstad avhenger helt og holdent på raffineriets egne behov for varme.

På denne bakgrunn vil Arbeiderparti anbefale regjeringen å opprettholde vedtak om bygging av luftlinje Sima-Samnanger og at traseen justeres i samråd med berørte kommuner med sikte på å unngå unødvendige belastninger. Det er også viktig at næringsfondet på 100 millioner som er avsatt til avbøtende tiltak kommer de berørte kommuner til gode, og vi forutsetter at det legges føringer som sikrer dette.

Vedlegg 2

Senterpartiets bystyregruppe i Bergen stiller seg ikke bak fellesuttalelsen. Vedlagt følger derfor følgende uttalelse fra Senterpartiet, ved gruppeleder Ove Sverre Bjørdal:

SENTERPARTIETS TILLEGGSKOMMENTARAR TIL HØRINGSNOTATET

Generelt om drøftingsdelen:

Vi saknar ei nærare drøfting av kva eit eige prisområde vil ha å seie for næringspolitiske og sysselsetningsmessige tilhøve i Bergens regionen. Rapporten som vart sendt ut frå byrådsleiaren i går (med BKK som avsendar), står såleis i motstrid til drøftinga på dette området.

Vi saknar at Bergen kommune i dette høyringssvaret gir konkret inn i saka og tek standpunkt til ei heilskapleg løysing på kraftsituasjonen. Høyringssvaret til byrådet ber preg av at dei har "shoppa" ulike delkonklusjonar henta frå andre utgreiingar/høyringsvar utan å kome fram til ein heilskapleg konklusjon.

Til dei einskilde konklusjonspunkta vil vi legge til:

Det synes å være enighet i Utvalgenes anbefalinger, om at man har noe bedre tid til å vurdere linjevalg og evt trasevalg for Sima - Samnanger enn tidligere signalisert.

Det er berre utval III som har hatt til oppgåve å vurdere verknaden av ei utsetjing. Vi kan derfor ikkje sjå at det har vore brei semje om dette mellom utvala. Det er lagt til grunn ei rekkje tilhøve som alle må oppfyllast for at ein får lengre tid på ei utbygging. M.a. må EVM setjast i full drift (evt. mobilt gasskraftverk) Senterpartiet er i mot ytterlegare gasskraftutbygging før CO2 fangst er på plass.

Vidare er det ein føresetnad for betre tid, at Bergensområdet blir eige prisområdet på Nordpool. Det vil ha svært negative næringsmessige verknader, som vi ikkje kan stille oss bak. Vi viser også til at Bergen Næringsråd er kritiske til å utsetje ei utbygging.

Senterpartiet ser derfor ikkje at vilkåra for at ein verkeleg har betre tid er realistiske å oppfylle.

Bergen kommune konstaterer at sjøkabel for Sima - Samnanger lar seg gjennomføre og anbefaler at man velger denne løsningen. Ekstrakostnader knyttet til dette må gis som anleggsbidrag eller over Statsbudsjettet.

Sett ut frå ei totalvurdering av alternativa sjøkabel og luftlinje meiner Senterpartiet det vil vere ei betre løysing gå aktivt inn og gjere luftlinjetraseen så skånsam som mogleg. Dette av omsyn til kostnaden ved ein sjøkabel sett opp mot ei meir hensiktsmessig plassering av linja. Vi har sakna denne sida av debatten i Hardanger. Den har vore meir framtrekande i andre deler av landet.

Slik reglane er i dag kan ein ikkje krevje anleggsbidrag utan at ein eller fleire konkrete brukarar har eintydig nytte av utbygginga. Rett nok har oljeindustrien nytte av linja, men dei er ikkje åleine om å ha nytte av den. Kravet til einsidig nytte, er derfor ikkje oppfylt, slik at det kan skrivast ut anleggsbidrag til oljeindustrien.

Vi er skeptiske til å endre prinsippet om at det er brukarane som skal betale for utbygginga og ta dette over Statsbudsjettet. Dette er eit spørsmål ein ikkje berre kan sjå isolert til denne saka, men eit spørsmål som vil kome att i andre tilsvarande saker. Vi ser såleis skeptiske til å endre prinsipp berre utifrå denne saka.

Dette utelukkar ikkje at ein på generell basis har ei utjamningsordning for nettleige og straumprisar mellom ulike regionar. Det blir ei heilt anna sak.

EVM må være fullt operasjonelt fra 2015.

Vi er imot å bygge ut ytterlegare gasskraftverk på Mongstad før Co2 fangst er på plass. Tilsvarande gjeld for eit mobilt gasskraftverk.

Linjen Modalen-Mongstad-Kollsnes må snarest behandles med deler av traseen lagt i jordkabel.

Vi støttar at linja over Radøy skal leggjast i jordkabel. Anleggsbidrag må følgje eksisterande prinsipp, jfr ovanfor.

Eksisterende linjenett må forbedres og oppgraderes, der dette er nødvendig.

Vi er samd i oppgradering av eksisterande nett, men dette vil ikkje løyse dagens situasjon. Oppgradering krev utkopling av eksisterande linje og då vil ein ikkje ha tilstrekkeleg forsyning i oppgraderingsperioden. Først må derfor alternativ løysing på plass, før dette kan ta til.

Spenningsoppgradering av Samnanger - Sauda må vurderes og kvalitessikres.

Dette vil ta for lang tid. Tilstrekkeleg alternativ løysing vil krevje at gasskraftverk vert utbygd og det kan ikkje vi vere med på, jfr ovanfor.

Bergen kommune avviser forslaget til eget prisområde for Bergen.

Vi er samde i at ein ikkje bør ha eige prisområde, men utan dette vil ein ikkje ha tilstrekkeleg tid til å alternative løysingar. Byrådet sitt forslag slår dermed beina under påstanden om lengre tid.

Det må ikke skapes usikkerhet om Bergens-området har tilstrekkelig strømforsyning.

Det er ikkje eit spørsmål om ein skaper ein usikker situasjonen, den er allereie usikker. Byrådet sitt forslag tek såleis ikkje inn over seg Alvoret i saka.

Saken sett under ett bør en avvente Stortingets behandling av Energimeldingen.

Utvalet som er sett ned er venta å gi si melding vinteren 2012. Stortingsmeldinga er derfor venta først til Stortinget i 2013. Teke omsyn til tid for konsesjonssøknad og bygging av andre løysingar vil dette ta for lang tid. I og med at situasjonen er usikker i dag vil vi ikkje kunne vere med på ein ei slik løysing som set Bergen i ein alvorleg usikker situasjon.

Konklusjon:

Etter vårt syn gir ikkje høyringssvaret til byrådet nødvendige svar på den vanskelege straumsituasjonen som vi har i Bergen. Tvert imot vil forslaga gjere situasjonen vanskelegare gjennom tidkrevjande løysingar som samla sett heller ikkje er realistiske.

Senterpartiet i Bergen meiner at ein i første omgang må bygge linja mellom Sima og Samnanger. Det må gjeraste eit vidare arbeid med å linjetraseen for å gjere den så

skånsam som mogleg. Etter utbygging av linja mellom Sima og Samanger er det naturleg å ta fatt på ei oppgradering/kvalitetsheving av dei andre linjene inn til Bergensområdet for å gi sikrere drift.

Gjennom bygging av linja Sima-Samnanger og seinare opprustinga av eksisterande linjer vil det være tilstrekkeleg kapasitet til å føre kraft inn og ut av BKK området.

Linja Modalen – Mongstad – Kolsnes må det arbeidast vidare med. Denne bør realiserast, med jordkabel på dei mest utsette områda som over Radøy. Utbygging av meir gasskraft på Mongstad vil kunne vente til Co2 handtering er på plass.